

Kingsløbing Fjord kan betragtes som et Havnebasin. Naar man først er kommen gennem Indløbet, er der Ankerplads overalt. Jeg tror, at man fra dette Sted kunde tage en lignende Virksomhed op, som jeg berørte ved Hjørnet af Vestkysten, og bringe ganske betydelige Summer ud af Fiskeriet derne. Noget egentligt Tilflugtssted under opkommende Storm vil det vistnok ikke blive. Jeg tror dog at det vil stille sig noget bedre end ved Besjelingen af Limfjorden, hvor Strømforsvarende ere meget vanskelige. Det vil blive et Anløbssted for Fiskerne til at landsætte deres Fangst, og de ville kunne passere Løbet under de fleste Forhold, men næppe under virkelig Storm. Da tror jeg, at de maa søge op Nord paa og Ost paa til den eventuelle Nordvest-Havn, der vil kunne besjles under alle Forhold. En Havn paa dette Sted vil være en god Retræte for alle Vaadstikere paa Vestkysten mellem Limfjorden og Hantholm og for alle de Kuttere, der bestinde sig paa Fiskeri paa dette Strøg, idet de under alle Vaalandsstorme ere afslaaede fra at kunne sætte ind gennem Thyborønkanal. Den højtærede Minister kom ind paa Spørgsmaalet om Moleanlæg og mente, at man ved Finanslovens 1ste Behandling til en vis Grad var kommen til Enighed om at blive staaende ved saadanne Læ- eller Dækmoler. Jeg har i alt Fald ikke været enig deri, idet jeg ikke kan tilskrive disse Læmoler nogen Betydning for Fiskeriet i den Forstand, at det derigennem vil kunne blive udviklet i nogen Grad. Jeg paaftaar, at disse Læmoler ikke kunne nytte noget, naar man ikke bygger to Læmoler jevnledes, og saa bliver det jo i Grunden en dækket Redhabn. Hvis man ikke gaar med til det, ville enkelte Moler ikke kunne bringe os ind paa en bedre Driftsmaade. Den kan ganske vist skyde Revlen længere ud paa dybt Vand, saa at Landingen vil blive mindre besværlig og mindre farlig, men den vil aldrig kunne bringe Udvikling og Fart ind i Fiskeriet, med andre Ord, den vil ikke kunne staffe Fiskeriet noget Udbytte i nationaløkonomisk Forstand. Navnlig disse lodrette Moler, som der tales om, kunne ikke give Læ med Vaalandsvind, og det er netop med Vaalandsvind, at det værste Braad rejser sig ved Kysten. Med Vinden langs Land vil den dog kunne give Dækning enten paa den ene eller den anden Side. Naar man lægger en saadan Mole ud, virker den som Høfde, den lægger paa Vestkysten til med Sand paa den Side, hvor den væsentligst skulde give Læ, nemlig paa Nordfiden, altsaa for sydlige og sydvestlige Vinde. Naar Fiskerne ved Hirtshals med vestlig

Vind paa nogen Maade kunne lande paa Sidsiden af Molen, saa gøre de det, fordi der er dybest Vand ind til Land. Ved nordøstlige Vinde vil ganske sikkert denne Mole under Storm kunne yde Beskyttelse ved Landgang; men den gør kun betinget Nytte, da det kun er ved visse Vindretninger, at den yder Beskyttelse og den bringer ikke Fiskeriet Udvikling gennem Anvendelse af bedre Materiel. Jeg synes, at Havneagen skulde optages som et Næringsspørgsmaal; det er et nationaløkonomisk Spørgsmaal af stor Betydning og det er derfor, jeg har fremhævet det. Jeg saa ved Finanslovens 1ste Behandling, at der var mange, som havde Betænkelighed ved de store Summer til Havneanlæg. Det ærede Medlem for Kingsløbing (S. C. Christensen) antydede vel, at han nok kunde være med til at bevilge et meget stort Beløb, og det glædede mig at høre, at han havde den sunde Opfattelse, at det er værdt af ofre Kapitaler paa at udvikle denne Næringsvej, men der var ikke mange, som vilde følge det ærede Medlem, og jeg tror derfor, at skal man naa til et Resultat, bør man gribe Sagen anderledes an. Det er det, jeg har forsøgt, hvad jeg nu skal tillade mig at omtale. Der har jo været nedsat en Kommission i 1867—68, hvis Betænkning foreligger trykt, og som har udarbejdet en Plan til et Havneanlæg paa Nordvestkysten af Sjælland, der baade i teknisk og nautisk Henseende er bleven gunstig bedømt, og som Ministeren ogsaa omtalte velvilligt. Det glædede mig, at den ærede Minister stillede i Udsigt, at Spørgsmaalet kunde løses i Forbindelse med Limfjordspørgsmaalet, i Forbindelse med Besjlingsforholdene ved Thyborøn. Jeg tror, at man derved ogsaa kunde komme til en bedre Forstaaelse med det ærede Medlem for Lemvig (Abberg), naar Forholdene derne ikke komme til at træde i Skygge for et Havneanlæg paa Nordvestkysten, som særlig skulde gavne vort Fiskeri og vor Stibsart. Jeg skal nævne, hvad der er udtalt om denne Havn Side 26 i Betænkningen. Der staar: „Vi ere derfor af den Anskuelse, at for Stibsfarten vil Sandnæshage være det fordelagtigste Punkt for Anlægget af en Havn paa Sjællands Vestkyst, naar den skal være beliggende Vest eller Ost for Hantholm“, og længere nede udtales der med Hentydning til Banken „Bragerne“ og Sandsamlingerne der: „Der er altsaa ingen Fare for, at Banken skal forandre sig ved Strømsætningerne, som desuden ere svage i disse Farvande“. Disse to Momenter har jeg tilladt mig at fremdrage for at pointere, at dette Sted den Gang er baade i nautisk og tek-